

[Lausten.]

klart fastslaa Rigtigheden af denne Paa-stand. Jeg skal ikke udtale mig om Spørgs- maalet for Københavns Vedkommende, under Udvalgsbehandlingen er det hævdet, at det ikke er Tilfældet her; men i Provins- byerne er det Tilfældet. Jeg skal tillade mig at nævne en enkelt Ting: I en By, hvor jeg kender Forholdene ret nøje, er der for Tiden 30 Lærlinge i Kolonialfaget, medens der kun er 3 beskæftigede Medhjælpere i dette Fag, og der er ikke mindste Udsigt til, at Beskæf- tighedsgraden vil blive større. Der kunde ogsaa godt nævnes Haandværkerfag, hvor Forholdene ikke er mindre grelle. Selv om den højtærede Indenrigsminister ved Sagens første Behandling hævdede, at det aldrig kunde skade de unge Menne- sker at staa i Lære enten i Haandværk eller Handel, men at det kun kunde gavne dem senere i Livet, vil jeg dog sige, at Lære- tiden er ret dyr for Forældrene eller Vær- gerne. Man holder ikke saadanne Dreng- e i Lære i 4 Aar gratis, og der er sikkert ingen, som tror, at de unge Mennesker, der har udstaaet deres Læretid, enten i 3, 4 eller 5 Aar, er særlig opsatte paa at springe over til andet Arbejde. I Øjeblikket er det slet ikke til at faa, og det er saadan, at de helst skal til Amerika eller Kanada, inden de gaar over i andet Arbejde. Jeg har set mange gaa et halvt eller helt Aar hjemme og kvie sig ved at tage fat paa andet Arbejde, de skal absolut ind i det Haandværk eller den Industri, de har lært. Vi anser den nævnte Ændring for en meget betydningsfuld For- bedring af hele Lovforslaget.

Til § 12, Sygekasseparagraffen, har jeg stillet Forslag om, at Ordene „maa paase“ ændres til „er ansvarlig for“. Jeg mener absolut, at det sidste er mere bindende, og da jeg efter første Behandling her i Salen personlig spurgte den højtærede Minister, om han kunde gaa med til Ændringen, gav han et imødekommende Svar. Men i Ud- valget mente Ministeren dog, at det var overflødig at foretage Ændringen, idet „maa paase“ efter hans Opfattelse var lige saa bindende som „er ansvarlig for“, ja, jeg fik næsten det Indtryk, at Ministeren mente, at det nærmest var mere bindende. Jeg kan stadig ikke anerkende dette, man da man vel maa gaa ud fra, at der staar en Kontor- chef bag Ministeren, ogsaa bag hans ændrede Opfattelse, er der sikkert ikke noget at gøre ved det. Men saa har vi i hvert Fald faaet ministeriel Bekræftelse paa, at Ordene „maa paase“ er meget betydningsfulde og juridisk bindende.

Som den ærede Ordfører for Udvalget

paapegede, har jeg i øvrigt tiltraadt en Del af de fra anden Side stillede Ændringsforslag. Jeg er gaaet med til, hvad jeg syntes var rimeligt og for Tiden gennemførligt.

De fra socialdemokratisk Side stillede Ændringsforslag om Oprettelse af Lærlinge- kommissioner kan mit Parti i hvert Fald ikke i den foreliggende Form gaa med til. Jeg skal blot pege paa Ændringsforslaget til § 3, hvorefter Principalen eller Læremesteren skal være pligtig at give saadanne Oplys- ninger angaaende sin Virksomhed, som Kommissionen maatte afkræve ham. Vi mener, at denne Bestemmelse — det er blevet nævnt under Udvalgsmøderne flere Gange — kan give Anledning til et omtrent ubegrænset Posekigeri, som er ganske uan- tageligt. Men vi anser det ogsaa for unød- vendigt og bekosteligt at oprette den Mængde Kommissioner, som Socialdemokra- tiet ønsker. Skal der indføres noget i den Retning, maa det efter vor Formening blive de under Sagens Behandling i 1926 paa- tænkte Lærlingenævns, som paa en ganske anden Maade deler Sol og Vind lige mellem Parterne end de her tænkte Kommissioner.

Der er stillet et Ændringsforslag fra socialdemokratisk Side, som gaar ud paa, at Undervisningen skal finde Sted inden Kl. 6 om Eftermiddagen. Dette Forslag har jeg heller ikke kunnet gaa med til. Jeg synes ikke, det kan gaa an at drage Lærlingen ud af en Haandværkers Forretning Kl. 3—4 om Eftermiddagen, det kan ikke lade sig gøre. Ligeledes er jeg ikke gaaet med til Ændringsforslaget angaaende Læretiden. Ændringsforslaget tilsigter, at den nedsættes til 3—4 Aar. Man maa huske paa, at i selve Lovforslaget staar der, at en Læretid af 4—5 Aar er Maksimum. Der er ikke noget i Vejen for, at Parterne kan nedsætte den til en kortere Tid, hvor man mener det gørligt.

Effersøe: I Lærlingelovene af 1889 og 1921 indeholdes intet om, hvorvidt disse Love skulde gælde for Færøerne, og dette maa medføre, at de har været — for den sidste Lovs Vedkommende er — gældende der. Imidlertid har man næppe paa Færøerne Forstaaelsen af, at Lærlingeloven gælder der, og Lovene har formentlig ikke været bragt til Anvendelse, i alt Fald ikke i noget synderligt Omfang. Jeg har den Opfattelse, at der trænges til visse Bestem- melser angaaende Lærlingeforholdene paa Øerne, men jeg mener ogsaa, at Loven ikke bør gælde deroppe uden Ændringer. Jeg hen- stiller til den højtærede Minister, at han fremsætter Ændringsforslag til tredje Be- handling om, at den eventuelle Lov skal